Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 31 (661)
joi 31 iulie 1958
8 pag. 30 bani.

Citiți în acest număr:

O veste îmbucurătoare

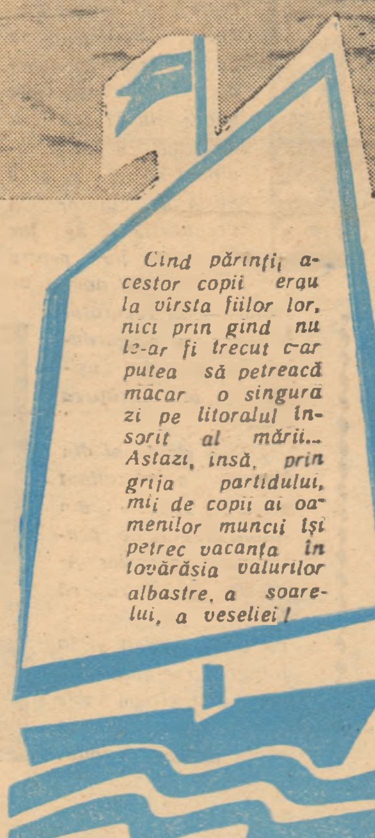
Acum cîteva zile, ziarele au publicat o veste îmbucurătoare pentru poporul nostru: Consiliul de Miniștri al R.P.R. a hotărît ca învățămîntul elementar de 7 ani să devină general și obligatoriu în comunele și satele patriei noastre!

Ce înseamnă aceasta?

Aceasta înseamnă că mii de alți copii vor fi atrași pe căile luminoase ale învățăturii, aceasta înseamnă că pînă și în cel mai pierdut sătuc din creierul munților, copiii vor urma la școală în mod obligatoriu, nu numai 4 ani, ca pînă acum, ci toate cele 7 clase. Nu poți fi un bun tractorist, nu poți fi un bun colectivist, care să te bucuri de mecanizarea și electrificarea agriculturii noastre, fără să ai cunoștințe trainice, fără să înțelegi de mic noile cuceriri ale tehnicii.

Partidul — care înconjoară cu dragoste tînăra noastră generație, — s-a îngrijit ca și de astădată copiii să se bucure din plin de măsurile luate de guvern. Noi școli și cămine își vor deschide porțile în anul școlar care vine. Pe întreg cuprinsul patriei, se construiesc noi localuri de școli, se repară și se mobilează vechile localuri. S-au construit școli noi în regiuni ca Oaș și Țara Moților, altădată vestite prin analfabetism. Numai în raionul Roșiori, din regiunea București, în vara aceasta, s-au executat reparații la 58 de localuri de școală. Și hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede că Sfaturile populare locale să asigure încăperile de clasă necesare în comunele și satele unde, eventual, acestea nu ar fi de ajuns.

La toamnă, cînd porțile școlilor se vor deschide, sute de mii de copii ai patriei noastre, vor păși cu drag în noul an școlar.

Cînd părinții acestor copii erau la vîrsta fiilor lor, nici prin gînd nu le-ar fi trecut c-ar putea să petreacă măcar o singură zi pe litoralul însorit al mării... Astăzi, însă, prin grija partidului, mii de copii ai oamenilor muncii își petrec vacanța în tovărășia valurilor albastre, a soarelui, a veseliei!

TOȚI PIONIERII ȚĂRII...

E frumoasă și bogată patria noastră și nu găsești pe tot întinsul ei pionier care să nu-ți spună din toată inima cît de dragă îi este! Iubirea de patrie e, însă, un asemenea simțămînt a cărui profunzime se măsoară cu faptele și mai puțin cu vorbele. Își dovedește cu adevărat patriotismul numai acela care, după puterile lui, contribuie cu avînt la construirea vieții noastre socialiste, la înflorirea patriei.

Sînt mulți pionierii care au înțeles miezul acestui însemnat adevăr și de aceea nu-i de mirare că-i găsești pretutindeni unde e nevoie de ajutorul lor, dovedind prin fapte — mici și mari — dragostea lor de patrie. Multe acțiuni pionierești în folosul patriei au devenit chiar tradiționale: colectarea fierului vechi, strînsul spicelor, plantarea de puieți și multe altele. Și să știți prieteni: acestea, toate au o mare însemnătate de stat!

Să luăm de pildă, fierul vechi. Ar fi greu de socotit cît fier vechi au reușit să strîngă pionierii — mii și mii de kilograme! Numai pionierii din regiunea Hunedoara au predat în cinstea lui 30 aprilie 74.000 de kg. Este o dovadă a patriotismului pionierilor. Dar cum trebuie înțeles lucrul acesta? Iată, ar putea să vă spună chiar pionierii hunedoreni sub ale căror priviri s-a elaborat, la unul din cuptoarele de la Hunedoara, o „șarjă a pionierilor": fără fierul vechi pe care-l strîngeți și voi pionierii, nu poate ieși oțelul bun! Iar patria noastră are nevoie de tot mai mult oțel pentru strunguri și pentru utilaje petrolifere, pentru mașini și tractoare. E lesne de înțeles atunci că dacă toți pionierii țării, pînă la unul, n-ar lăsa să treacă o zi fără să aducă, fie și numai o bucățică de fier vechi, patria va avea mai mult oțel!

Și în vara aceasta, urmînd tradiționala chemare — „Spic cu spic, patriei snop", mii de pionieri au pornit pe miriști să strîngă spicele rămase în urma secerătorilor. In cîteva regiuni se cunosc de acum rezultatele; desigur, nu ultimele întrucît acțiunea de strîngere a spicelor continuă. Pînă acum cîteva zile, 50.000 de pionieri din regiunea Craiova, adunaseră o cantitate de aproximativ 99.000 kg. boabe de grîu. 18.321 kg. boabe au strîns pionierii din regiunea Constanța, 8.500 kg. cei din regiunea Pitești și 6.129 cei din regiunea Oradea. Acestea sînt fapte. Fapte care vorbesc de la sine despre dragostea de patrie. Ce înseamnă pentru patrie boabele de grîu auriu dăruite de pionieri? Boabele se transformă în făină, făina în pîine. E vorba de pîinea poporului, copii! Și ca să vă dați mai bine seama de aceasta, priviți cu atenție graficul de la sfîrșit. El arată drumul celor aproape 132.000 kg. boabe de grîu realizate pînă acum de pionierii din cele patru regiuni amintite înainte!

Și dacă toți pionierii țării, pînă la unul ar ieși pe miriști și dacă fiecare ar strînge fie chiar și numai cîte un 1 kg de boabe, vă dați seama ce adaos însemnat ar fi acesta la belșugul de pîine a poporului?

Iată și un alt exemplu mare pe care l-a dat o unitate mică: la Școala de 7 ani din Gîldău, raionul Fetești, 60 de pionieri au adus într-o

(Continuare în pag. a III-a)

DĂM ȘI NOI O MÎNĂ DE AJUTOR

Ne mai despart puține zile pînă la marea sărbătoare a poporului, 23 August. De aceea, noi pionierii din comuna Romanești, ne-am hotărît s-o întîmpinăm cu multe realizări.

In afară de faptul că am fost la strînsul spicelor pe tarlalele Gospodăriei Agricole Colective din sat, noi am adunat o cantitate însemnată de fier vechi și hîrtie. Incă nu le-am cîntărit. Ne străduim să facem grămada cît mai mare.

Zilele trecute, am ieșit cu toții pe cîmp și am adunat romaniță pe care am și pus-o la uscat.

DINISIUC AURELIAN
com. Romanești
regiunea Iași

In dimineața zilei de 8 iulie cei 120 de pionieri și școlari de la Casa de copii din Tr. Severin împreună cu instructorul lor au ieșit în cîntec și voie bună pe tarlaua gospodăriei agricole colective Hariga să culeagă spice.

Ei știu că atunci cînd sînt organizați treburile merg bine. De aceea în primul rînd s-au împărțit pe grupe. Și între ele a pornit o adevărată întrecere. Ionică Petre și cu M. Băloiu strîngeau cu multă îndemînare spicele grele de boabe. Cucu, Crăciunescu și Dimoiu nu pridideau să care spicele la grămada mare. Ca ei și ceilalți copii și-au arătat dragostea de muncă. Ei doreau ca nici un bob să nu se piardă.

Cu toții așteptau curioși să afle cîte kg. au ieșit din grămada de spice. Și drept să vă spun nu mică ne-a fost bucuria cînd am văzut 1400 kg. boabe.

GHEORGHE COVĂTOIU
educator Casa de copii
Tr. Severin

Iată o socoteală simplă. De fiecare copil cîte 2.500 kg. de boabe! Acestea au fost adunate de pionierii și școlarii din raionul Fetești. In total ei au adunat 2,5 vagoane de grîu, orz și ovăz.

TOMA MAREȘ
corespondent voluntar

DARURI PENTRU ŞCOALA

In tabăra de la Pietroasa, raionul Lunca Vaşcăului, au venit să-şi petreacă vacanţa 140 de copii, fii ai muncitorilor din cooperativele meşteşugăreşti. Aşezată chiar la poalele munţilor Apuseni, într-un loc pitoresc, tabăra oferă pionierilor privelişti neasemuit de frumoase. De aceea, nu este zi în care pionierii să nu facă o excursie. Au colindat crestele munţilor şi valea Aleului, au fost la cascada Bohodeului...

Dar pe lîngă faptul că au colindat aceste locuri, copiii au mai făcut ceva, ceva care să le amintească multă vreme de zilele petrecute aici: au început să strîngă materiale pentru colţul viu, pentru ierbarele şi pietrarele şcolilor la care învaţă.

Micii geologi...

...şi-au început activitatea încă din prima zi de tabără. Cu prilejul excursiei făcute pe valea Galbenei au „achiziţionat“ o sumedenie de pietre de diferite forme şi varietăţi. Au adunat de pe fundul apei cuarţ, minereuri de fier, apoi granit, piatră de var.

Acum se pregătesc să facă săpături la coliba lui Găină, unde, după spusele bătrînilor din sat, ar fi fost pe timpuri o tabără turcească. Desigur, de aici micii geologi vor avea de aflat o mulţime de lucruri interesante.

Soluţia a fost găsită

La venirea în tabără, Berler Adolfa, a fost cam amărîtă. Uitase să aducă de acasă un dosar pentru ierbar.

— Şi cînd te gîndeşti ce de plante există aici?! repeta ea într-una.

S-a gîndit ce s-a gîndit şi nu s-a lăsat pînă ce nu a găsit soluţia. A înlocuit dosarul cu un maculator. Aproape la fiecare pagină sînt plante: ferigi, margarete, ciobotica cucului, gura leului...

— O să iasă un ierbar minunat, m-a asigurat Adolfa.

Şarpele

Cam pe la jumătatea drumului, acolo unde rîul se îngustează puţin, Cherla Ioan a zărit ceva. S-a apropiat cu băgare de seamă şi ce credeţi că a văzut? După o piatră era încolăcit un şarpe. De un metru şi ceva.

— Băieţi, priviţi, un şarpe, a strigat el.

Copiii s-au apropiat curioşi. Şarpele, văzîndu-se înconjurat a ridicat capul. Atunci Cherla şi-a făcut loc şi cu multă atenţie a apucat şarpele de după cap. Toate încercările lui de a scăpa au fost zadarnice. Ionică l-a legat bine şi l-a dus cu el în tabără. Apoi îl va duce la şcoală pentru colţul viu.

O machetă

Multe s-ar mai putea vorbi şi despre macheta pe care pionierii de aici vor s-o facă pînă la sfîrşitul seriei. Pregătirile au şi început. Creţu Cezar şi încă 3 copii cercetează solul pentru a găsi lut, necesar confecţionării machetei. Cherla şi Iosif „studiază“ cu atenţie depresiunea Buzului — pentru că macheta va înfăţişa tocmai această depresiune în care se află şi o coloană de piatră, înaltă de aproape 50 de metri. Apoi şoseaua, Valea rîului, Boga, satele de acolo şi bineînţeles comuna Pietroasa în care se află şi tabăra lor...

...Acestea nu-s decît o parte din ceea ce au făcut copiii pentru şcoală. In zilele următoare, cînd vor pleca în excursie la Padeş şi la Vîrful Piciorog, numărul darurilor pentru şcoală va creşte cu siguranţă.

EMIL DOBRESCU

Cînd găseşti timp pentru toate

Zi de iulie. Soarele n-a început încă să ardă cu putere cînd dinspre şosea se porni larma copiilor. Se apropiau de tabără, pionierii de la cîmp. Şi sînt astăzi mai voioşi ca oricînd.

— Ei, cum a fost, îi întreabă un trecător, ghicind de pe feţele lor că abia aşteaptă să răspundă.

— 8 snopi, dar mari, nu glumă. Mîine mergem mai mulţi la arie, îi răspunde o pionieră.

La o răscruce, copiii se răspîndesc spre casele lor, în vreme ce instructoarea le mai aminteşte:

— Ne-am înţeles? După amiază, la 5! Numai Dumitru o priveşte ţintă în ochi pe instructoare.

— Tu nu vii azi — precizează tovarăşa instructoare — ştii ce ai de făcut, nu-i aşa?

— Da, răspunde Dumitru, şi, niţel încurcat se îndreptă spre casă. La cîţiva paşi, Virgil îl ajunge din urmă

— Rămîne aşa: pe la două şi jumătate sînt la tine. Dar să ai ce să-mi arăţi...

— Sigur că da. Nu ţi-am spus că... Dar Virgil nu-l mai aude. O zbughi spre tabără, nerăbdător să consemneze şi azi roadele unei dimineţi bine folosite...

. . . .

După amiază. In curtea lui Dumitru doi pionieri stau la o masă, sub umbrar. Virgil, răsfoieşte caietul plin de exerciţii şi calcule al lui Dumitru. Are încă multe greşeli. Or fi oare atît de complicate fracţiile? Din pricina lor, Dumitru s-a certat cu matematica în timpul anului şi nici pînă azi nu le-a dat de rost. A rămas corigent şi acum învaţă el dar, singur, nu prea ştie cînd socoteşte bine şi cînd e greşit. Virgil e însă printre primii la matematică. Şi-apoi, în doi, fracţiile par mai uşoare.

Au lucrat împreună mai multe exerciţii, apoi Virgil a decretat:

— Pentru azi, de-ajuns!

Era încă devreme. Au bătut niţel şi mingea, iar la ora 5, tot împreună erau la tabără.

— Ai venit şi tu, Dumitre? — îl întrebă instructoarea. Parcă era vorba...

— Am venit, dar să ştiţi că de matematică n-am uitat!

— Puteţi să puneţi şi întrebări de matematică în concursul nostru, adăugă Virgil. Să ştiţi că Dumitru a început să se descurce cu fracţiile.

— Bine, băieţi, atunci să începem pregătirile — îi îndemnă veselă, instructoarea. Dar, să ştiţi, cu o floare nu se face primăvara. Sper că şi pe mai departe o să învăţaţi împreună...

— Sigur, doar sîntem prieteni!...

In tabăra de la Urziceni, pionierii petrec zile frumoase, cu acţiuni interesante. Ei nu uită însă aici de cei care, peste puţină vreme, îşi vor da examenele de corigenţă.

AL. MIHU

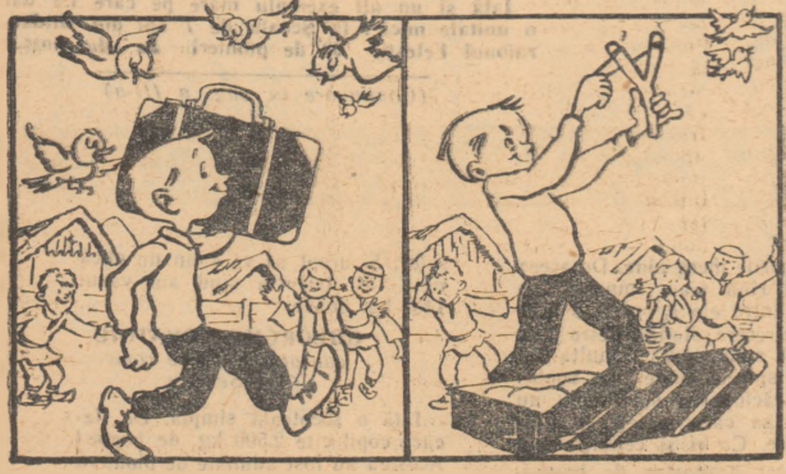
În zilele vacanţei... la şcoală

E forfotă mare în aceste zile în şcoli: se fac reparaţii, se spoieşte, se face curăţenie. Cu alte cuvinte, şcolile se pregătesc de pe acum să vă întîmpine în haine noi, sărbătoreşti. In multe locuri pionierii au ţinut cu tot dinadinsul să dea şi ei o mînă de ajutor la pregătirile ce se fac în şcoala lor pentru deschiderea noului an şcolar — la reparatul băncilor şi a gardului, la vopsitul uşilor şi la curăţirea claselor.

Şcoala de 4 ani din Vîrteju a terminat printre primele din raion, pregătirile pentru noul an şcolar. Aceasta şi pentru că harnicii ei pionieri, pe care-i vedeţi şi în fotografia alăturată, au lucrat cîteva zile în şir ca şcoala să arate cît mai frumos.

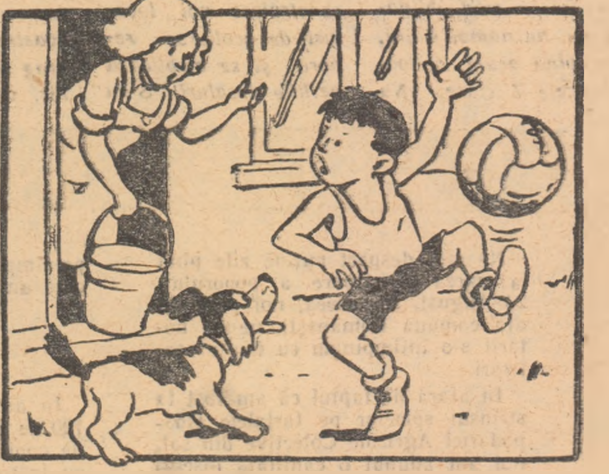
Te-am prins... *Te-am prins...* Te-am prins...

Radu Deju e bucureştean. Locuieşte în raionul Lenin, pe strada Lt. Gh. Caranda 1. Poate n-am fi făcut cunoştinţă cu el dacă în vacanţă nu s-ar fi dus la bunici, la ţară, unde cu praştia, a băgat spaima în turturele.

Georgeta Ciocoiu, din com. Mireni, raionul Bîrlad, elevă de-a VII-a, după cum vedeţi bate şi... aranjează pieptănătura Vioricăi Popa care e din clasa a V-a. Cum altfel şi-ar mai putea dovedi puterile şi îndrăzneala?

...Iar aici e vorba despre Matei Giurca, elev din clasa a VII-a din Bulbucata, raionul Domneşti.

MAMA: Matei, te rog adu-mi o găleată de apă.

MATEI: Lasă-mă acum! Abia-mi văd capul de ocupat ce sînt...

din tabere

FILA DE JURNAL

„Ieri s-a deschis tabăra. O zi caldă de vară. In jur dealuri învăluite într-o pînză subțire de aburi. Ne așezăm în careu. E frumos careul așa alcătuit, pionierii poartă toți bluze albe cu cravate roșii, frumos înodate. Tovarășul director ne spune cuvinte calde de bun sosit. Trei pionieri, stegarii unității se îndreaptă să primească drapelul roșu al taberei sub care ne vom duce întreaga noastră activitate. Incet, încet, drapelul se înalță pe catarg. Iată-l acum sus de tot, flutură în vînt.

Zile bune, zile calde de vacanță, bine-ați venit".

Despre începutul zilelor de tabără de la Curtea de Argeș am citit în jurnalul unității, apoi mai tîrziu, i-am cunoscut pe copiii din detașamentul VII.

... într-o zi obișnuită

cînd aceștia erau de serviciu pe tabără. Ceilalți copii plecaseră de mult. Unii în zăvoi, la scaldă, alții pregăteau o scenetă într-ascuns — o surpriză, alții erau porniți într-o excursie prin împrejurimi... Tabăra părea pustie. Și totuși ochiului atent nu-i putea scăpa mișcarea. La intrare pionierul de gardă observa cine intră și iese... In largul curții erau răspîndiți copiii care făceau curățenie, aranjau lemne... La catarg erau de gardă trei băieți. Nimeni nu se gîndea să părăsească serviciul nici măcar pentru o clipă.

Uite-l și pe Mihai. Meșterește ceva. Mă apropii de el:

— Repar broasca — S-a stricat. Vezi, s-a lăsat arcul! Nu putem să închidem ușa — îmi spune el dintr-o răsuflare.

Cu mîini îndemînatice desface broasca, scoate arcul, prinde șurubul.

Sînt sigură că nu va reuși să monteze broasca la loc.

Mă înșel însă. Mihai este un meșter bun și mă conving că-i și un bun gospodar de îndată ce intru în dormitorul detașamentului VII. Totul este acolo în ordine. Paturile bine strînse — peste tot bună orînduială. El a supravegheat doar astăzi curățenia detașamentului VII. Bravo Mihai și vouă celor din detașamentul VII. Sînteți băieți de ispravă, știți să trăiți în colectiv, pionierește, în tabăra voastră.

Și acum despre Vasilică

Detașamentul V se întoarce în tabără în pas de marș cu zîmbetul vesel pe buze. Printre pionieri îl zăresc și pe Vasilică. E un băiat cu pielea arsă de soare, cu ochii castanii, strălucitori. Cîntă și figura îi strălucește de mulțumire.

Și totuși în primele zile...

...Dimineața. E încă tare devreme. Tabăra nu s-a trezit... Un băiat se strecoară tiptil, să nu fie simțit. Se așază pe bancă lîngă terenul de sport. Lacrimi grele i se preling pe față și buzele îi tremură ușor...

— Ce-i cu tine, băiete? Instructorul a observat încă de-aseară mîhnirea lui. Și acum e lîngă el, și vorbindu-i așa, de la inimă, îi află pricina supărării. Vasilică n-a plecat niciodată prea departe de Năvodarii lui, de lîngă mare

— Fiecare își iubește locurile lui și mie mi-e greu departe de Năvodari, începe el cu greu. Dar nu numai asta-i pricina, adaugă Vasilică. Acasă l-am lăsat pe Gheorghiță (Gheorghiță e frățiorul cel mic). Eu am grijă de el, îi dau mîncare, îl duc la joacă cu trotineta. Și apoi mai am și alte treburi... o ajut pe mama.

Oftează din greu și continuă.

— Și pe tata îl ajut seara la prins bibani. Acum cine le face pe toate astea?

Da, este adevărat. Vasilică are acasă multe răspunderi. In familie mai sînt, în afară de el și de un frate mare, încă doi copii mici. Și ca lucrurile să meargă bine în gospodărie, fiecare are partea lui de treburi care trebuiesc îndeplinite

Au trecut zile... Instructorul s-a interesat ș-a aflat că acasă la Vasilică se descurcă deocamdată fără el. Treburile lui le face frate-său mai mare. Iar el, Vasilică, s-a împrietenit aici cu băieți și fete. O să învețe să joace și șah.

Jocul din pădure n-o să-l uite niciodată și o să-l arate și acasă, la Năvodari, copiilor. Pentru Gheorghiță și mama, a pus deoparte din bomboanele și napolitanele pe care le primește în tabără. A mai cumpărat și cîteva mere dulci pe care le păstrează proaspete în loc răcoros. Acum Vasilică învață de zor un cîntec, pentru serbarea de încheiere. Ascultați-l:

„O tabără iubită
Te salutăm cu drag.
Și-n vara viitoare
Vrem să te regăsim...".

Da, Vasilică va veni și în vara viitoare în tabără fiindcă e frumoasă viața pionierească aici.

Și-apoi... s-a convins că are cine-i ține locul acasă.

B. CARAGIALE

Iulie, Curtea de Argeș.

După o vizită făcută la o unitate din industria lemnului pionierii își sortează esențele de lemn aduse de acolo. In curînd vor avea o colecție de toată frumusețea. Se cunoaște că sînt fiii muncitorilor din construcție.

Jocuri de mișcare

Mai repede ca mingea

Sînteți sprinteni? Iată un joc care vă va da posibilitate să constatați cine e mai sprinten din voi. Pregătiți-vă însă din timp o minge mică și marcați pe teren un cerc cu un diametru de 2 pași. La un pas depărtare de cerc înfigeți în pămînt un băț, la 3 pași înfigeți al doilea, la 5 pași — al treilea și la 7 pași — al patrulea. După aceste pregătiri puteți începe întrecerea.

Un jucător intră în cerc, aruncă cît mai sus mingea și se repede să ia primul băț cu care trebuie să se întoarcă în interiorul cercului înainte ca mingea să atingă pămîntul. Fiecare participant va proceda în acest fel de patru ori încercînd să aducă în cerc toate bețele, înainte de căderea mingiei. Pentru primul băț adus se acordă jucătorului 1 punct, pentru al doilea — 3 puncte, pentru al treilea — 5 puncte iar pentru al patrulea — 7 puncte. Pentru bățul adus după ce mingea a atins pămîntul nu se acordă nici un punct.

După ce toți jucătorii au aruncat mingea, se face punctajul. Dacă există doi sau mai mulți participanți cu un număr egal de puncte, se organizează între ei o întrecere care va desemna în cele din urmă pe cel mai sprinten jucător.

Focul de tabără al Scînteii pionierului

Vă mai amintiți de focul de tabără al „Scînteii pionierului"? Cine a fost anul trecut la Palatul pionierilor își mai amintește, desigur și acum de carnavalul prieteniei din poieniță, de concursurile hazlii, de numerele de circ și atîtea alte atracții

Tradiția focului de tabără al Scînteii pionierului nu s-a stins. Și în acest an, în ajunul marii sărbători a eliberării patriei noastre, flăcările lui vii se vor ridica pînă în înaltul cerului.

Locul, e cel știut.

Cînd se va aprinde focul? Veți afla acest lucru urmărind numerele noastre viitoare.

Cum va fi? Deocamdată vă putem spune doar atît: surprizele nu vor lipsi.

TOȚI PIONIERII ȚARII...

(Urmare din pag. I-a)

bună zi, fiecare cîte un ou. „Mare lucru" — ar spune careva. Ei bine, aflați că pionierii de la Gîldău, au pus ouăle laolaltă și le-au dus la incubatorul de la G.A.S. și au azi o adevărată crescătorie. Păsările — le vor valorifica prin achizițiile de stat. Și dacă vă vom aminti ce mare preț s-a pus la Consfătuirea de la Constanța a lucrătorilor din agricultură pe dezvoltarea creșterii păsărilor, veți vedea că pionierii de la Gîldău au priceput repede și bine, ca niște adevărați patrioți, unde e nevoie mai mult de ajutorul lor. Și acum gîndiți-vă; dacă toți pionierii țării fac la fel ca ei, ce de mai păsăret ar ieși! O adevărată bogăție pentru țară!

Știți și voi, de asemenea, că de cînd sînt în țara noastră pionieri, n-a trecut an fără ca ei să sădească mii și mii de puieți în livezi și păduri, de-a lungul drumurilor sau pe lîngă școli. Anul acesta, însă, dînd glas dragostei lor de patrie și dorinței de-a o vedea mai mîndră, mai frumoasă, micii naturaliști au lansat în primăvară, la Consfătuirea pe țară, o chemare: fiecare pionier să sădească și să îngrijească un puiet! Și nu-i deloc greu să vă închipuiți ce păduri și ce livezi întinse vor crește odată cu anii, odată cu voi, pionierii, dacă toți, pînă la anul veți răspunde cu entuziasm la această chemare patriotică!

Strîngerea fierului vechi și a spicelor, creșterea animalelor mici și sădirea puieților, strîngerea maculaturii, a plantelor medicinale și a fructelor de pădure, înfrumusețarea orașelor și satelor sînt contribuții ale pionierilor la înflorirea patriei noastre, la sporirea bogățiilor ei. Acestea sînt acțiuni patriotice mari, care cuprind azi mase largi ale pionierilor de pe întreg cuprinsul țării

Ați înțeles deci cît e de necesar ca în aceste acțiuni, să se avînte toți pionierii țării, pînă la unul.

Să nu uităm nici lumea acțiunilor așa zis „mărunte", de fiecare zi care constituie un teren nu mai puțin prielnic pentru fapte vii în folosul patriei.

E nevoie, însă, ca aici, voi, pionierii, să vedeți și singuri ca niște adevărați gospodari ai țării acesteia, ai orașului și satului natal, ai cartierului și străzii pe care locuiți, unde e nevoie de ajutorul vostru. Iată, se întîmplă să treceți în drum spre tabără, pe lîngă un parc părăginit, pe lîngă o cișmea

stricată, pe lîngă un pod cu balustrada ruptă. Vă rabdă oare inima să treceți cu indiferență pe lîngă toate acestea și să nu vă întoarceți să îndreptați ceea ce e de îndreptat? Indiferența e străină felului de a fi al pionierului. Adevăratul pionier, ori de cîte ori e nevoie, acționează. Pionierii se apucă fără multă vorbă să planteze pe strada lor cîțiva pomi pentru că astfel strada va arăta mai frumoasă, terenului viran din apropiere ei îi vor da o bună întrebuințare, transformîndu-l într-un parc sau teren de sport, iar dacă a sosit vremea culesului în grădinile și livezile colectivei, ei vor găsi că locul lor e acolo.

Așa trebuie să fie pionierul, să nu treacă ziua lui fără o faptă vie în folosul patriei, spre binele întregului nostru popor! Doar nu degeaba sînt înscrise acele trei minunate cuvinte pe insigna pe care fiecare pionier o poartă lîngă inimă: Sînt gata întotdeauna! Pionierul trebuie să fie întotdeauna gata ca prin fapte, fie ele mari sau mici, să-și servească patria, dovedindu-și astfel patriotismul fierbinte, mîndria de a fi cetățean al scumpei noastre republici populare.

Frații noștri U.T.M.-iști

Tinerețe

Pămînt. Cît vezi cu ochii, pămînt!...

Și peste tot, ca o mare de aur — holdele colectivei pline de belșug.

Foșnește lanul. Ingînă un cînt tainic, numai de el știut. De el și de truditorii lui. E un cînt de sărbătoare — cîntul recoltei îmbelșugate.

Moș Ion Maraloiu trece prin lan, purtîndu-și încă, destul de voinicește cele 70 de ierni petrecute. A intrat în iaz și... silește la pescuit. Ia, acum pică arșița prînzului și, mă rog matale, laudă-te-n sat că ai prins în cîrlig doar doi baboi.

Dar ce să fie praful cela, ce se ridică în vălătuci groși și repezi, în depărtare?

— E, da' ăștia-s utemiștii noștri! Ia uită-te la ei — și-au ținut cuvîntul.

Moș Ion își strînge sculele pescărești în grabă și, p-aci ți-i drumul!

Cît ai bate din palme, cei 45 de utemiști s-au și risipit pe arie, la locurile lor. Care la batoză, care la tîrît paiele ori la adusul snopilor.

Curînd, batoza începe să duduie înghițind lacomă snopii proaspeți de secară.

Un snop, doi... Incă unul, și încă!

— Da' știi că merge?!

Marin — un tînăr zdravăn ca un urs — se minunează singur: pînă acum, nu se descoperise încă așa bun coșar la batoză!

Din susul ariei, vin cu carele pline de snopi, utemiștii Iancu Maraloiu, Gurgu Oprișan, Virginia a lu'Mladen, Roșioru, Spiță... Căruță după căruță, batoza înghite alți și alți snopi. Snopi mari, lungi, cu spice bogate - mai mare mîndrețea.

De undeva, din spatele batozei, străbate, cu tot uruitul mașinii, zvon de glasuri tinere. Sînt Costică al lu'Gurgu și Constanța Smochină. Ei doi lucrează pe-acelaș car, la adus snopii. De jos, Costică îi aruncă Constanței snopii și ea, cocoțată în car, îi aranjează. Intre ei a pornit întrecerea. Dar oricum ar face Costică, fata e întotdeauna gata să-i preia snopii din furcă. De aci și toată gălăgia. Numai că, așa, ca din pămînt, răsare lîngă ei Ilie Galer, un băietan de 13-14 ani, la gîtul căruia lucește în soare purpuriul cravatei de pionier.

— Apoi dumneata, nea Costică, dacă nu pridideşti cu munca, începuşi să dai cu gura...

Costică Gurgu se încruntă: „Asta cam așa-i!" Da' tot se face a se lua după el:

— Mă! Mă ăsta a lui Galer!...

Băiatul însă se ascunse pe după claia de paie pe care o tîra cu boii.

Pe urma carelor doldora de saci, stoluri gureșe de grauri petrec, vesel alai, recolta așteptată de hambare.

La colectivă, magazionerul nu mai pridideşte. Muncește cît zece și, cînd și cînd, strigă ca la iarmaroc:

— O mie!...

— ...și încă una — două!

Pînă ce, la ora prînzului, cade ostenit pe un scaun.

—S-a gătat, dom'le? — și parcă nu-i vine a crede.

In biroul G.A.C.-„Victoria Noastră", președintele colectivei, președintele sfatului, cîțiva brigadieri, țin sfat.

— Ai văzut tinerii noștri? Eu, unul, nu credeam...

— Ba, de ce să mint: eu am crezut. I-am văzut cînd au ieșit după terminarea adunării generale. După chipul lor m-am dumirit că nu s-au angajat numai așa, de focul vorbelor...

Un bătrînel, paznic la colectivă, intră cu niște hîrtii în mînă. L-a trimis magazionerul pentru centralizare.

Roată în jurul biroului, oamenii-l urmăresc atenți pe președinte cum adună: 1200..., 3000..., 4.800...

— 7000, frate!

La arie, vestea a ajuns repede, purtată de moșneguțul paznic.

— Hei, guralivilor — făcu moșul grav, ca ori de cîte ori aduce vreo veste la cîmp. Știți voi cît ați treierat?

— Hai, moșule, nu ne strînge cu chinga, zi-ne o dată...

— Așa-i, zi-ne mai degrabă, ne e foame!...

S-a cam oțărît moșul că e luat din scurt, dar tot i-a dat drumul:

— 7000, țîngăilor, 7000 de kile ați treierat!...

Hurducați în căruțe, alaiul vesel al utemiștilor străbate ulițele satului. Chiote, strigăte... Și, barem de-ar fi numai tineri — vorba leliții Maria— da' uite-i printre ei și pe moș Maraloiu, om bătrîn, de! Ce să mai zici de paznic, care-i și mai trecut!

Moș Maraloiu se face a nu-i vedea pe cei care-l privesc din ogrăzi, și-l ascultă pe paznic.

— Fie, dragă, ai muncit cît zece — și omul oftează. Eu dacă aș mai fi putut...

Dar moș Ion caută să scape cu o altă vorbă:

— Duminică, duminică, da-i văzuși ce treabă făcură mînjii noștri?

— Ce să-i faci, tinerețe!

Moș Ion Maraloiu se împieptoșă: are dreptate paznicul — tinerețe!

ȘT. ZAIDES

comuna Băile
raionul Filimon Sîrbu

Vitejii mărilor

In fiecare an, întîia duminică a lunii august e proclamată sărbătoare. In această zi, pe întreg cuprinsul patriei noastre se sărbătorește Ziua Marinei Militare a R.P.R., ziua viteji!or fii ai mării care, la hotarul nostru dintre apă și uscat, stau de strajă păcii și liniștei poporului.

Gata oricînd să-și apere patria, marinarii țării noastre se pregătesc zi de zi să-și perfecționeze pregătirea militară, tehnica de luptă. Cutezători, ei se călesc îndrăzneți cunoscători ai tainelor mării, o înfruntă și o cuceresc.

In fotografie: Elevi marinari de pe un vas școală se pregătesc să înalțe pînzele. Peste cîteva clipe, nava va porni să înfrunte valurile mării...

O tabără cu... aripi

Nimic mai firesc decît să auzi că un prieten, un coleg, a plecat în tabără la Mamaia, la Borsec sau la Timiș. Dar dacă cineva îți spune că niște... păsări au plecat în tabăra de vară, ți se pare cel puțin ciudat. Și totuși așa este: de curînd, conducerea gospodăriei de stat Agnita a trimis cele cîteva mii de păsări ale fermei într-o tabără la cîmp. „Sezonistele" au fost transportate acolo, cu ajutorul cotețelor mobile, trase de tractoare. Pe cîmp păsările găsesc, pe lîngă verdeață, multe insecte (de care sînt mari amatoare!) iar de pe miriște ciugulesc boabe de orz. In chipul acesta ele sporesc în greutate și dau mai multe ouă.

Nu rămîne decît să le urăm înaripatelor poftă bună și petrecere frumoasă în tabără!

NE-AM MUTAT IN CASA NOUA

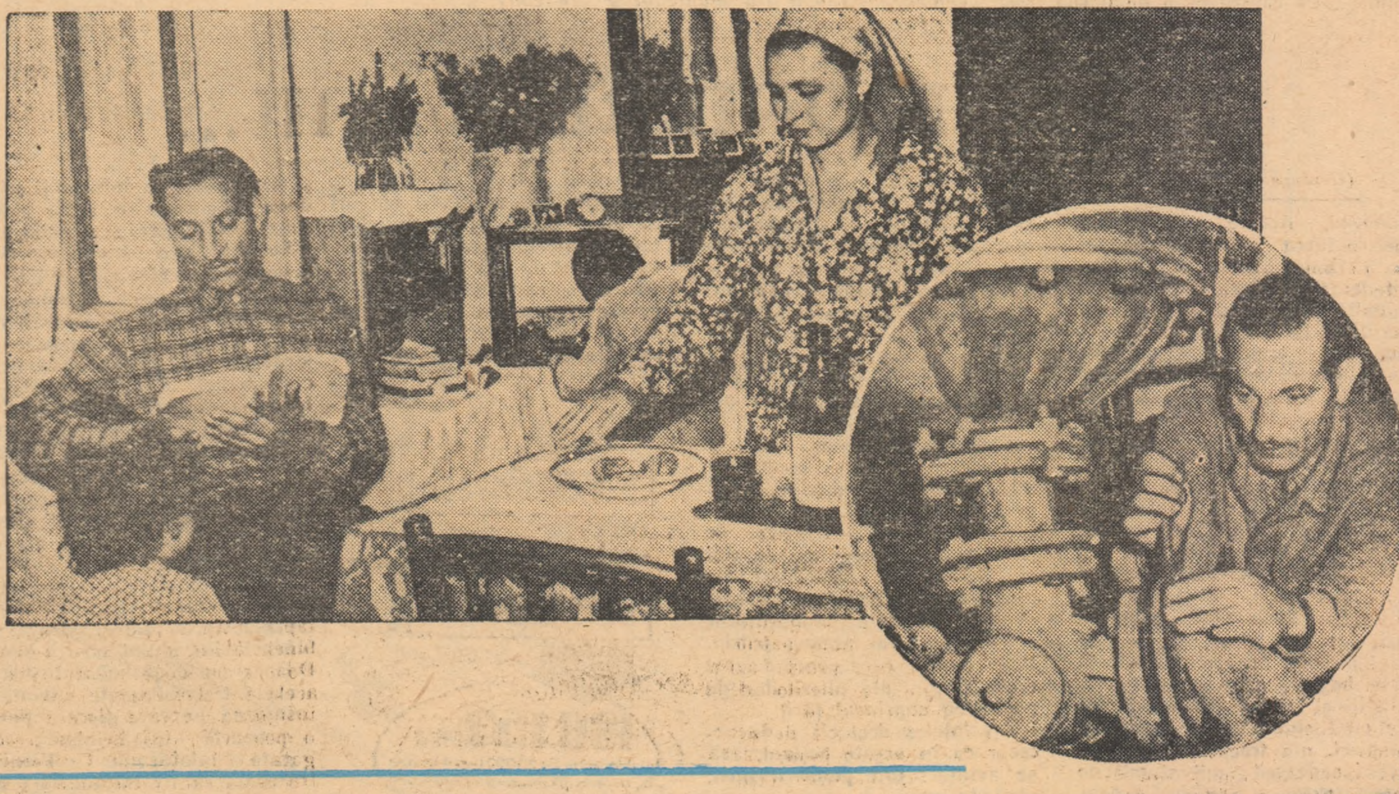
Tovarășul Apostol Manica e muncitor la Fabrica de tananți „Argeșul". Un muncitor ca oricare altul...

Are 39 de ani și cinci copii.

Altă dată, pe vremea cînd fabricile mai erau ale îmbuibaților, un muncitor ca Apostol Manica ar fi cunoscut sărăcia, mizeria. Astăzi însă, cînd stăpîni pe fabrică sînt chiar muncitorii, familii ca aceea a tovarășului Apostol nu mai cunosc traiul în locuințe insalubre, foametea.

De curînd, familia tovarășului Apostol Manica s-a mutat în casă nouă, proprie, construită cu bani împrumutați de la stat. Casă mare, cu mai multe camere, cu ferestre mari și luminoase. Seara, cînd tovarășul Apostol sosește de la fabrică, citește o carte sau ascultă cu întreaga familie emisiunea „Teatru la microfon". De fapt, asta a fost și marea bucurie a copiilor, atunci cînd tatăl a sosit acasă cu un aparat de radio „Victoria".

In fotografie: Mama pregătește cina. In medalion: La locul de muncă.

reportaj — știri — informații — noutăți — tehnice — repo

Din patria comunismului

In colhozul Jdanov din Uzbekistan lucrează mulți tineri. Și pe piepturile multora din acești tineri strălucesc ordine și medalii, fiindcă ei au ajuns niște cultivatori de bumbac vestiți în toată Uniunea Sovietică.

Tinerii din colhozul Jdanov au prins atita dragoste de această îndeletnicire, încît cei mai mulți dintre ei, după ce termină cele zece clase ale școlii medii (care se află chiar în colhoz) rămîn să lucreze pe plantațiile de bumbac. Iat-o, de pildă, pe Sakhadat Ernazar, fata pe care o vedeți în fotografie stînd de vorbă cu o prietenă. Știți ce a făcut ea anul trecut, după ce a terminat școala? A discutat cu încă nouă prietene și apoi cu toate s-au prezentat la conducerea colhozului:

— Tovarășe președinte, vă rugăm să înscrieți o nouă brigadă de cultivatoare!

Și să știți că astăzi, brigada condusă de Sakhadat se ia la întrecere cu cele mai bune brigăzi ale colhozului...

Pentru pacea lumii

Au trecut multe zile de cind în Orientul arab zăngăne armele imperialiștilor, de cînd întreaga omenire iubitoare de pace urmărește cu indignare și îngrijorare evenimentele de acolo. Soldații americani și englezi au debarcat în Iordania și Liban, două țări mici ale căror popoare vor să trăiască în libertate. Regele Hussein și președintele Șamun, conducătorii acestor țări și slugi supuse ale imperialiștilor, se bucură cînd aceștia, cu tunuri și tancuri, vor să înăbușe în sînge năzuințele drepte ale iordanienilor și libanezilor. Se bucură fiindcă din jaful pe care imperialiștii, sub scutul armatei, il fac în țările arabe, le aruncă și lor un oscior. Dar popoarele arabe îi urăsc pe acești conducători, la fel ca pe intervenționiștii străini și luptă împotriva lor.

Oamenii cinstiți de pretutindeni condamnă agresiunea imperialistă, protestează împotriva ei, împotriva primejdiei ce amenință pacea lumii. Exprimînd cea mai arzătoare dorință a omenirii, Uniunea Sovietică, prin acțiunile sale energice, se află în fruntea acestei lupte pentru curmarea agresiunii, pentru pace. La 23 iulie, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a adresat șefilor guvernelor S.U.A., Angliei, Franței și Indiei un mesaj în care este de acord cu convocarea grabnică a unei conferințe a conducătorilor celor cinci țări, în cadrul consiliului de securitate al O.N.U., conferință menită să rezolve în chip pașnic conflictul militar din Orient. Din răspunsurile lor reieșea că șefii guvernelor din aceste țări sînt de acord să se țină această conferință. Lucrul acesta a făcut ca speranțele popoarelor în menținerea și întărirea păcii să crească.

De Gaulle, șeful guvernului francez, și-a menținut declarația sa. Iată însă că D. Eisenhower, președintele S.U.A. și H. Macmillan, primul ministru al Angliei, au dat din nou înapoi, aminînd și ocolind această conferință, căutînd de fapt să renunțe cu totul la ea. Și în timp ce conducătorii S.U.A. și Angliei se împotrivesc oricărei măsuri menite să înlăture primejdia războiului, trupele acestor țări continuă să invadeze Libanul și Iordania. Din nou a crescut neliniștea popoarelor, din nou uneltirile imperialiștilor amenință pacea.

In fața acestei primejdii, afirmînd iarăși dorința vie de pace a Uniunii Sovietice, N. S. Hrușciov a trimis la 28 iulie noi mesaje șefilor guvernelor S.U.A., Angliei și Franței. Mesajele acestea atrag cu adîncă seriozitate atenția conducătorilor S.U.A. și Marii Britanii asupra răspunderii grele ce apasă pe umerii lor pentru politica războinică dusă de guvernele acestor țări, politică ce poate pricinui mari nenorociri lumii. Mesajele arată că mai mult ca oricînd sînt necesare măsuri grabnice pentru încetarea agresiunii din Iordania și Liban, agresiune care poate duce omenirea la un dezastru. Arătînd că Uniunea Sovietică acceptă o dată cît mai apropiată a conferinței șefilor de guverne și că locul acestei conferințe poate fi ori New York, ori un oraș european, N. S. Hrușciov cere lui D. Eisenhower și lui H. Macmillan un răspuns neîntîrziat la mesajele sale.

Salutînd cu bucurie această nouă și puternică acțiune de pace a Uniunii Sovietice, popoarele așteaptă ca, la rîndu-le, șefii statelor apusene să pășească pe calea înțelegerii. Poporul muncitor al patriei noastre care duce o activitate pașnică, rodnică, de făurire a socialismului, se alătură din tot sufletul acestei hotărîte acțiuni a Uniunii Sovietice. Poporul nostru vrea să construiască în pace, vrea ca viața copiilor să nu mai fie amenințată, iar libertatea popoarelor să nu mai fie încălcată. De aceea își exprimă protestul împotriva sălbaticei agresiuni din Orient și le cere imperialiștilor să înceteze politica lor războinică.

VASILE MANUCEANU

RADIO GLOB

● *Turcia, o țară pe care conducătorii ei au aservit-o imperialiștilor americani, găzduiește multe aerodroame militare ale S.U.A. Pe aceste aerodroame, care servesc de escală trupelor americane ce invadează Libanul, se petrec acum lucruri ciudate. De cîte ori un nou regiment se îndreaptă spre Orientul Arab, se înscenează o slujbă religioasă, în care preoți în odăjdii albe, cu crucea în mîini, îi binecuvîntează pe soldați. Sub privirea încurajatoare a preoților, acești oameni merg să jefuiască pămînturi străine, să ucidă oameni pașnici, să incendieze sate și orașe...*

● *Peste 1500 de muncitori de la centrul de experimentare al proiectilelor teleghidate din Cape Canaveral (S.U.A.) au declarat grevă. Ei au cerut condiții de muncă mai omenești. In semn de solidaritate cu lupta celor din Cape Canaveral, muncitorii mai multor aeroporturi ale societății „Panamerican Airways" au declarat și ei grevă, producînd tulburări în orariul curselor de avioane.*

● *Sînt mulți uituci care pierd, în autobuz sau la teatru, mănuși, umbrele, pălării. Dar asta nu pricinuiește necazuri decît... păgubașilor. De curînd însă, un avion militar al Marii Britanii a „pierdut" deasupra teritoriului englez o... rachetă. Vestea a pricinuit panică în regiunea respectivă, deoarece o eventuală explozie a rachetei ar fi făcut distrugeri uriașe. Cum se vede, jocul cu focul al imperialiștilor poate provoca o catastrofă chiar în propriile lor țări.*

● *Acum cîteva zile a trecut prin țara noastră „Caravana mamelor pentru pace", care a plecat din Marea Britanie în luna mai. Cele 14 mame care compun caravana au pornit în această lungă călătorie pentru a duce pretutindeni un mesaj viu de pace, pentru a-și exprima protestul împotriva celor ce prin pregătiri războinice, primejduiesc viața copiilor lumii.*

De la prietenii tăi de peste hotare

Artek, minunata stațiune de pe țărmul însorit al Crimeii, găzduiește în fiecare an mii și mii de pionieri sovietici veniți să-și petreacă vara în tabără. Iată, în fotografie, un grup de pionieri care au organizat pe țărm o mică serbare.

In fiecare vară, copiii Albaniei noi se bucură de aerul tare al munților, sau de mîngîierea soarelui pe țărmul Adriaticei. Despre fericirea lor grăiesc chipurile acestor fetițe ce se zbenguiesc în valurile înspumate...

Știri informații noutăți tehnice informații

Cine-i doctorul minune?

Cine trăieşte în sate şi mai ales în cele îndepărtate, mai izolate, a auzit desigur despre „doftoroaia" sau vrăjitoarea satului la care se duc unii oameni să-i lecuiască cînd sînt bolnavi. Dar tot în aceleaşi sate medicii, învăţătorii şi cei cu mai multă ştiinţă de carte vin să arate oamenilor cît de neîntemeiată este credinţa că s-ar putea cineva însănătoşi prin descîntece sau vrăji. Astăzi cînd se cunoaşte că bolile sînt pricinuite de viruşi şi microbi cine mai crede că se poate vindeca un bolnav dacă bea apă neîncepută sau i se roteşte deasupra capului o cîrpă arsă?

Ce influenţă pot avea vorbele fără înţeles care i se bălmăjesc de către doftoroaie? Niciuna.

Este însă o legătură între descîntece, vrăji şi banii care se cer pentru îndeletnicirea asta. Aici este într-adevăr o legătură pentru că vrăjitoria ca şi ghicitul pentru a afla viitorul cuiva, sînt mari înşelătorii, şarlatanii. Ele sînt cu putinţă numai acolo unde există neştiinţă de carte sau oameni cu anumite credinţe religioase.

Credinţele acestea dăinuiesc ca urme ale trecutului îndepărtat cînd oamenii credeau în forţe supranaturale, puteri nevăzute care aduceau bine sau rău omului şi care trebuiesc chemate în ajutor sau înlăturate. Iar îmbolnăvirea era pusă tot pe seama unor asemenea duhuri rele care veneau să-i pedepsească pe oameni. De aici şi credinţa că numai ducîndu-se la preoţi, care au fost şi primii vraci, pot să se vindece. Şi credinţa aceasta a putut să dăinuie de-a lungul anilor pentru că au existat clase exploatatoare interesate să menţină pe oameni în întunericul neştiinţei.

Şi astăzi vrăjitoarele, doftoroaiele sînt crezute în primul rînd de oameni neştiutori cu diferite credinţe religioase care mai socot că soarta lor stă în mîna unor puteri nevăzute.

Mulţi dintre şarlatanii care şi-au făcut un cîştig din prostia oamenilor pe care îi storc de bani, spun că ei se ocupă cu medicina populară. Este o minciună. Există într-adevăr mulţi dintre bătrînii satelor care au aflat din tată în fiu însuşirile unor plante de a ajuta în vindecarea diferitelor boli. Multe dintre aceste plante sînt folosite în medicina modernă şi voi aţi auzit de ele. Le-aţi şi strîns desigur: e vorba de plantele medicinale

Doftoroaiele satelor nu folosesc aceste plante. Ele descîntă şi caută să înşire cît mai multe vorbe fără rost din care să nu priceapă nimeni nimic. Acesta este interesul lor. Să înşele oamenii storcîndu-le sume de bani. De aceea statul nostru pedepseşte pe cei ce se ocupă cu vrăjitoria şi ghicitul. Cei care se fac vinovaţi de acestea sînt chemaţi la judecată în tribunale şi-şi capătă sentinţa meritată. Aşa a fost chemată de către Tribunalul raionului T. Vladimirescu din Bucureşti şi acuzata Oae Caterina din str. Vestei nr. 3 care, în schimbul sumelor de 60—100 şi uneori chiar 500 lei spunea că ghiceşte viitorul cuiva. Cum putea stoarce asemenea sume? Prin hoţie curată. Mai întîi cerea celui care venea la ea să împăturească o hîrtie de o sută lei împreună cu un ou, să le facă pachet, punîndu-le apoi sub pat în timpul nopţii. A doua zi îi cerea să vină din nou la ea cu pachetul nedesfăcut. Ea scotea oul, îl spărgea şi cum se răsturna conţinutul începea să vorbească. Avea însă grijă ca în primul moment să ceară celeilalte persoane, să se ducă la geam, să lase o perdea neagră ca să se facă întuneric. In momentul acela fura banii şi spunea că i-a luat un duh rău. In cele din urmă a fost prinsă de miliţie.

In comunele Dragoş Vodă, Ciuncea şi Ulmi din raionul Călăraşi a pribegit pînă anul acesta alt şarlatan, Muşeţescu Ion zis şi „Doctorul minune". In dosar este consemnat după numele său un lucru foarte grăitor: „fără ocupaţie". El a luat sume de 100 pînă la 1000 lei lăudîndu-se că vindecă oamenii de reumatism. Cîte născocise el nici nu merită să le înşirăm aici. Avea însă o metodă în „tratamentul" său care-l apăra să nu fie descoperit ca şarlatan. Punea pe capul bolnavului o pătură groasă pentru că aceasta să nu vadă nimic.

Lui Muşeţescu Ion, Caterinei Oae şi altora la fel justiţia noastră le dă sentinţa cuvenită. Iar grija pentru sănătatea tuturor cetăţenilor din ţara noastră se poate vedea pretutindeni pînă în cele mai îndepărtate cătune unde pătrund medicii, sînt dispensare şi se construiesc mereu altele noi. Astăzi cînd se asigură asistenţă medicală în mod gratuit, cînd copiii şi bolnavii sînt îngrijiţi de doctori specialişti şi trataţi cu medicamente şi procedee ale ştiinţei medicale moderne, numărul neştiutorilor care se lasă înşelaţi de şarlatani ca „Doctorul minune" este din ce în ce mai mic. Iar oamenii cinstiţi care află asemenea şarlatani nu-i mai privesc cu nepăsare ci îi demască pentru a fi pedepsiţi.

F. BALAN

FILATELIE

O emisiune... întîrziată

Anul acesta, în iunie, poşta noastră a pus în vînzare o nouă emisiune de mărci: „Marile aniversări culturale — 1957". Cum s-ar spune, o emisiune... întîrziată! Filateliştii noştri însă, n-au de ce se plînge. Cele 7 valori au apărut deosebit de îngrijit, cu desene clare (aparţinînd lui Ş. Zainea) şi minuţios lucrate. Prima valoare, de 10 bani, este închinată eminentului naturalist francez Ch. Linné, a doua valoare, de 20 bani, reprezintă pe filozoful francez Auguste Comte. Celelate cinci valori (de 40 bani, 55 b., 1 leu, 1,75 lei şi 2 lei) reprezintă, în ordinea înşiruirii, pe pictorul şi poetul englez W. Blake, pe vestitul compozitor rus M. I. Glinka, pe poetul american H. Langfellow, pe dramaturgul italian Carlo Goldoni şi pe eminentul pedagog ceh J. A. Komenski.

ŞTIRI

La sfîrşitul săptămînii trecute, înotătorii noştri au repurtat o victorie de mare valoare, învingînd puternica reprezentativă a R. P. Polone cu o diferenţă de 70 de puncte. (169—99). Mîndria noastră este cu atît mai mare cu cît nataţia poloneză este considerată ca una din cele mai valoroase din lume, cu o veche tradiţie şi cu un mare prestigiu.

SPORT

Pionieri şi şcolari din Bucureşti

Comitetul orăşenesc U.T.M. v-a rezervat pentru vacanţă o surpriză plăcută: *Campionatul de fotbal al echipelor de străzi.*

Este vorba de o mare competiţie la care pot lua parte cît mai multe echipe de fotbal (alcătuite din copii pînă la 14 ani) ale străzilor Capitalei. Acolo unde pe o stradă nu se găsesc destui jucători, pot fi alcătuite echipe comune cu 2—3 străzi învecinate. Competiţia începe pe ziua de 1 august.

Inscrieţi-vă şi voi la această competiţie pînă mîine, 1 august, la cea mai apropiată tabără de curte!

Inainte de a intra în apă, puţină mişcare nu strică.

Ce repede a trecut timpul. Ne mai despart doar 10 zile pînă la faza finală pe ţară a Cupei „Scînteii pionierului" la inot. In fiecare regiune s-au desemnat cîştigătorii fazei raionale, iar acum ei fac ultimele antrenamente în vederea fazei regionale. Oare cine va reprezenta regiunea voastră, în finala pe ţară? Toţi vor să ajungă pînă la Bucureşti. Intrecerea de duminică ne va arăta cine s-a pregătit mai bine, cine s-a antrenat cu mai multă atenţie

Pînă acum, în fazele pe tabere şi raioane, marea majoritate a participanţilor s-au

prezentat bine pregătiţi, iar numărul celor care au concurat a fost mare. Numai în regiunea Oradea, la fazele raionale s-au prezentat 1020 de pionieri. Din Timişoara, ne-a sosit de asemenea vestea că în desfăşurarea fazelor pe tabără şi raioane s-au evidenţiat în mod deosebit pionierii din raioanele Arad, Timişoara, Lugoj, raioane în care s-au întrecut în bazinele de înot 365 pionieri. Şi în fiecare zi, la redacţie ne sosesc ştiri asemănătoare care ne bucură mult.

Aşadar, peste patru zile cei mai buni înotători vă veţi întîlni la faza regională. Iar la 10 august, învingătorii vor fi oaspeţii noştri la Bucureşti, la faza finală pe ţară a Cupei „Scînteii pionierului" la înot.

Succes, dragi prieteni!

Campionii taberelor îşi dispută întîietatea în faza raională

Zilele trecute, la ştrandul „Granitul" din Oraşul Dr. Petru Groza s-au întîlnit cei mai buni înotători din fiecare tabără pentru a-şi disputa întîietatea în cea de a II-a fază a Cupei. Concurenţii s-au prezentat bine pregătiţi, încît juriului i-a venit destul de greu să desemneze pe cei mai buni dintre ei. Dar, să relatăm cîteva momente mai interesante.

★

...Incă de cînd s-a dat startul în proba de 25 metri liber băieţi, în frunte s-a situat Vasile Tamaş. Se părea că Tamaş va fi cîştigător. Cu 6 m înainte de sosire, însă, Teucă Marian de la şcoala medie atacă puternic, cu multă hotărîre şi-l întrece, cum se spune — pe ultimii metri. Cronometrul a înregistrat 15"3/10, pentru Teucă. La numai 2/10 de secundă a sosit şi Tamaş urmat de Pantea Traian.

★

...Brasiştii au furnizat şi ei o întrecere palpitantă. După primii metri, toţi concurenţii sînt pe aceeaşi linie. Apoi, conducerea o ia Purcărea Gheorghe; dar primul care parcurge o lungime de bazin (25 m) este Braun Alexandru. Pînă la linia de sosire acesta nu mai poate fi ajuns de nimeni. El cîştigă proba de 50 m bras, cu un avans de 2/10 de secundă faţă de al doilea clasat — Purcărea. Braun a parcurs cei 50 metri în 50"9/10. Pe locul III s-a clasat Diacenco.

★

...In încheiere s-a desfăşurat o ştafetă combinată (bras şi liber) băieţi, 4x25 metri. Pe primul loc s-a clasat echipa „A" a Oraşului Dr. Petru Groza. Componenţii: (Purcărea, Mayer, Teucă şi Braun) au parcurs 100 metri într-un minut şi 26 secunde.

Mărioara despre ce meserie să-ți alegi

In ultima vreme cele mai multe scrisori le-am primit de la absolvenții clasei a VII-a. Intr-adevăr, ei se află la o răscruce de drumuri și au vrut să se sfătuiască cu mine pe ce cale să apuce — ce meserie să îmbrățișeze.

Iată cîteva fragmente din scrisori:

Tronea I. Marin din comuna Mofăței, raionul Calafat. Imi spune următoarele:

„Eu mi-am ales o școală medie tehnică pentru că vreau să devin un bun electrician".

Bot Vasile din comuna Tihău, raionul Jibou, mă întreabă ce să facă? Să se înscrie la o școală profesională din Cluj de unde poate ieși mecanic-auto sau strungar, ori să se înscrie la altă școală mai de folos patriei?

Trifu Vasile din comuna Buzescu, raionul Alexandria, îmi cere cîteva adrese de școli de unde ar putea ieși mecanic agricol.

„Mie îmi place să lucrez pe cîmpiile întinse ale gospodăriei agricole colective, să întorc brazde de pămînt cu tractorul sau să strîng spicele cu combina", spune el mai departe în scrisoare

Meseria pe care mi-am ales-o, îmi spune *Șoriei Laurențiu,* este de lăcătuș mecanic și mă voi inscrie la școala profesională de ucenici din raionul 23 August, București.

Pierdutu Ecaterina, din comuna Buzescu regiunea București, mă anunță că s-a înscris la școala profesională din Alexandria. Citind aceste scrisori, mi-am dat seama că prietenii mei au știut să-și aleagă meserii frumoase și mai ales să fie de folos patriei. De aceea vreau să răspund fiecăruia în parte.

Dragă Marin, e o cinste să fii electrician priceput. Ți-ai ales într-adevăr o meserie interesantă și frumoasă. Pe tine, Vasile, te sfătuiesc să-ți alegi singur meseria de strungar sau mecanic-auto, pentru că numai tu poți să știi ce-ți place mai mult. Și apoi dacă îți alegi meseria care te pasionează, o înveți cu mai mult drag și reușești să-l cunoști mai repede toate tainele.

Dragă Trifu, amănunte despre școlile profesionale agricole, găsești în gazeta noastră nr. 30 din 24 iulie a.c., iar în ceea ce privește înscrierea și actele care vă trebuiesc, vă puteți interesa la secția de învățămînt a raionului.

Acțiuni pionierești

● In luna iunie am fost foarte ocupați — ne scrie Păun I. Florena din orașul Slatina.

Mama — spune ea mai departe — a luat cu contract de la D.C.A. 10 grame de sămînță de viermi de mătase.

In fiecare zi aduceam frunze de dud proaspete, iar mama le făcea curat. Munca noastră a fost însă cu folos. Ne-am mirat și noi cînd am cîntărit gogoșile In loc de 16—20 kg. gogoși, cît trebuia să predea mama am avut 23,500 kg de gogoși.

Am obținut cea mai mare cantitate pe raion.

● Noi pionierii din clasa a V-a, ne spune Paraschiv I. Vasile, com. Dozești, raionul Olteț, am adunat 5 kg. mușețel. Apoi l-am valorificat la cooperativa din comuna noastră.

● Sîntem numai 20 de pionieri la școala noastră, ne spune Rogojanu I Virginia din satul Bumbata, raionul Cujmir. Puțini, dar cu multă inimă, spune e mai departe. In cadrul taberei de curte am curățat spinii de pe 10 ha de islaz.

Intr-o zi am fost la G.A.S. din comuna Pojeroni, unde am plivit o suprafață mare de ceapă și morcovi.

La încheierea paginii

● *Despre cetatea Capidava, cunoaștem foarte puține lucruri, cu toate că e numai la 32 km depărtare de noi. De aceea toți cîți ne aflam în tabăra de curte în ziua de 25 iulie, ne-am urcat în șalupă și-am plecat spre cetate. Prin săpăturile care se fac, am văzut cele două intrări. Cea mare, ne-a spus tovarășul profesor, era pentru carele care veneau, iar cea mică, intrarea oamenilor. Am mai văzut trei forturi mari și două mici care apărau cetatea.*

TOMA EMIL
Hîrșova

● *Nu de mult a avut loc în comuna noastră dezvelirea bustului marelui pictor Nicolaie Grigorescu. Pentru acest eveniment și pionierii s-au pregătit. Ei au avut grijă de amenajarea parcului. Au cărat brazde pentru ronduri, au sădit flori, au curățat de peste tot frunzele uscate. Pe bună dreptate cei din comună spuneau că parcul nu-i de recunoscut.*

MANDICA NICOLAIE
instructor, comuna Pietraru, regiunea București

● *Pionierii din Lupeni sînt buni prieteni cu vînzătorul de la „Librăria noastră". Zilele trecute ei l-au ajutat să difuzeze cărți în valoare de 4248 de lei. Cei mai harnici s-au dovedit a fi pionierii de la Școala de 7 ani nr. 2.*

STRAUȚ IRIMIE
corespondent voluntar
Lupeni

IN GOANA CONDEIULUI • LA PALATUL PIONIERILOR

După ce aeromodelul e gata, fuga cu el în parcul palatului! Oare va zbura departe!

Palatul pionierilor e așa cum îl știți. Aceeași clădire albă și impunătoare, cu aeru-i primitor; aceleași alei înflorite și aceiași bătrîni și umbroși copaci o înconjoară de toate părțile.. Există totuși o deosebire: acum e multă, multă liniște în încăperile cercurilor și toată forfota gălăgioasă a copiilor s-a mutat afară, în aer liber. In fiecare zi vin la palat pionieri din taberele organizate în raioanele din București.

Atracții, atracții...

Ascuns undeva printre copaci și tufani, se află parcul de distracții. E locul de atracție mai ales al celor mici. Aici găsesc de toate: vîrtelnițe și leagăne, balansoare, ...ele și bare... Ține-te zburdălnicie!

Ceva mai încolo sînt terenurile de sport. La ora aceasta matinală, activitatea abia începe. Cîțiva „atleți" își fac încălzirea făcînd o tură în pas relaxat... La baschet, doi... băieți încearcă coșul, deocamdată așa, mai mult în ...acă. La fel și cei de la plasa de volei.

Iată, însă, și un colț absolut liniștit, unde activitatea a pornit, de la bun început, cu toată seriozitatea: colțul șahiștilor. Partidele se dispută cu foc, bineînțeles cu participarea mai mult sau mai puțin tăcută a privitorilor. ...ie Cilibiu, pionier intr-a VI-a la Școala de 7 ani nr. 31, a invins pe colegul său Gh. Vuțu. Dar Ilie nu-i cel mai grozav! Un alt coleg al său, Constantin Chirlici, numai cu puțin inainte, i-a luat o partidă.

Vîrtelnițe și balansoare, baschet, volei sau șah... Ispititoare atracții, nu-i așa?

Pasiunea, bat-o vina!

Dintre numeroasele cercuri de la Palatul pionierilor acela al secției micilor naturaliști sînt singurele în care activitatea n-a încetat nici măcar o singură zi. E și firesc: căprioarele, lupul, mistrețul, iepurii, porumbeii, scroafa cu purcei trebuie hrăniți în fiecare zi, iar legumele și zarzavaturile, cerealele, florile, pomii și via nu pot fi lăsate pradă secetei și buruienilor. Așa se face că aici întîlnești întotdeauna, la lucru, pe micii naturaliști. Sînt printre ei cunoștințe vechi: Iosif Rudy și Ion Grigorea, amîndoi în clasa a IV-a a Școlii de 7 ani nr. 19, micii naturaliști pasionați, sînt ca și în timpul anului școlar aproape nelipsiți de la grădină. Ei au aici răspunderea creșterii cartofului dulce și vă vor putea spune cu toată seriozitatea că nu există o treabă mai interesantă ca aceasta!

Grădina, trebuie să v-o spun, e o adevărată minune. Am văzut acolo niște tufe de roșii — Marter carnosa se cheamă — pe care am numărat nu mai puțin de 25 de fructe. Sînt acolo și roșii... portocalii — Jubileu oranje; pe acestea le îngrijește Bruno Cozin, de la Școala medie nr. 16, vechi membru al cercului. Iar Paul Serf de la Școala de 7 ani nr. 51, vă poate arăta cu mîndrie roșiile-ardei, rezultat al unei deosebit de interesante experiențe miciuriniste.

Pasiune și rîvnă, rîvnă și pasiune. De aceea e așa de plăcut aici în cercurile micilor naturaliști.

Albatroși, pescăruși, pinguini

Acesta e fără îndoială bazinul de înot. La o anumită oră, șahiștii își strîng piesele, sportivii încetează antrenamentele, zburdalnicii de la parcul de distracții se domolesc și chiar pasionații naturaliști își lasă grădina și toată copilărimea se îndreaptă spre bazin. Bună-i scalda!

Aici, însă, își desfășoară activitatea și o școală de înot. Elevii acestei școli s-au împărțit în grupe cu nume răsunătoare: „Albatros, Pescăruș, Pinguin, Submarinul". In două săptămîni, oricine învață să înoate. Dar ce drum e acesta: să învingi teama de apă, să înveți să faci pluta, să-ți armonizezi mișcările cu respirația, ș.a.m.d. Inainte de toate, aceasta e o școală a curajului. In această privință, profesorul Mircea Mihăilescu, mi-a vorbit despre exemplul lui Dorin Ștefănescu din cl. a VII-a, de la Școala de 7 ani nr. 119. Cu apa nu se împăca bine, intra în bazin încordat, crispat. Voia, însă, cu tot dinadinsul să învețe să înoate. N-a lipsit nici o singură zi de la lecțiile de înot. Și iată a izbutit: azi a făcut o lățime de bazin, la apa mare! Dorin se va număra printre cei care vor primi insigna și libretul de înotător.

★

Acestea sînt doar cîteva aspecte din vacanță de la Palatul pionierilor, dar totodată destule motive care să ne facă să spunem cu toată convingerea: acesta e locul unde sute și sute de pionieri ai Capitalei își pot petrece vacanța în chip vesel, plăcut, folositor. Veniți și voi. Palatul pionierilor vă așteaptă cu brațele deschise!

VIRGIL CARABA

PORT PĂSTORESC DIN RUCĂR

de la voi, pentru voi!

Cravata roșie

Din steagul său, partidul, iată,
Ne-a dat o părticică-n dar;
Aceasta-i roșia cravată,
Acesta-i viul nostru far!

Să n-o pătăm deci niciodată,
Ci s-o-ndrăgim și s-o cinstim,
Cu jarul inimilor noastre
Noi și mai tare s-o-nroșim!

ION ȚINCA
cl. a VII-a
com. Dumitra
raionul Năsăud

TARA MEA

De pe plaiuri muscelene,
Privesc codrii cu poiene,
Munții și zăpezile
Văile, livezile.

E bogată țara mea!
Tot ce vrei găsești în ea:
Găsești fier, găsești țiței
Și cărbune oricît vrei.

Găsești lanuri roditoare,
Care strălucesc în soare,
Rîuri iuți ce curg la vale,
Și mîndre hidrocentrale.

Găsești școli nenumărate,
Veselie, cîntec, flori,
Insă mai presus de toate
Găsești oameni muncitori!

AURELIA STATE
cl. a V-a
comuna Godeni
raionul Muscel
regiunea Pitești

Cîntecul pionierilor

Ascultă cum voios răsună cîntul!
„Sînt gata-ntotdeauna", ni-i cuvîntul!
Avem o țară liberă și știm,
Cum să o prețuim și s-o iubim!

Al lumii noi constructori noi sîntem,
Pe drumul socialist ne avîntăm!
Muncim cu rîvnă, căci avem temei:
Țara-i a noastră, noi sîntem ai ei!

I. DOCTOREANU
cl. a VII-a
satul Furnicari
raionul Bacău

Strada mea

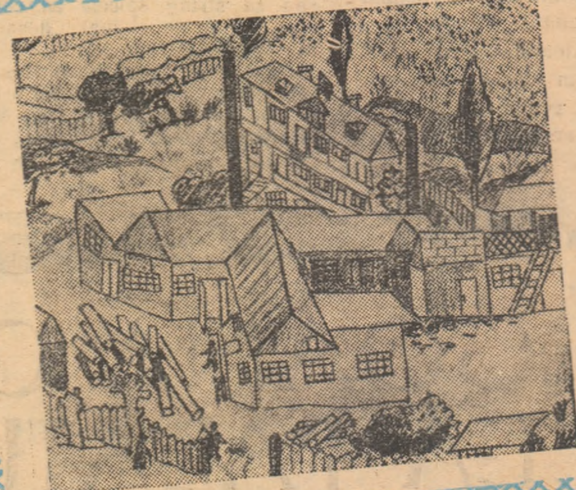
Pe strada mea cea mult iubită
Au fost cîndva cocioabe doar
Dar azi, cînd țara-i însorită,
Nu mai dorm oameni pe trotuar...

Se construiesc la noi pe stradă
Mari blocuri pentru muncitori,
Așa precum în toată țara
Se-nalță case, fabrici, școli!

Pe strada mea vezi oameni veseli
Și vezi copiii cum zîmbesc
Și-un soare nou care răsare
Cu zîmbet bun, prietenesc!

...Pe strada mea, care-nflorește,
Chiar socialismul locuiește!

MANOLE DIONISIE
cl. a IX-a
București

Fabrica de mobilă

MARIN MIINEA
cl. a IV-a
com. Izvoarele, raionul Teleajen

Suieră trenul

MOISUC VIVIANA
Iași

Comuna noastră

Ați fost vreodată în comuna mea? Nu? Păcat... E atît de frumoasă — atît de frumoasă încît nu mă lasă inima să nu v-o descriu și vouă! Dar, ceea ce am să vă înfățișez în primul rînd nu sînt cîmpurile mănoase din juru-i, nici livezile bogate, nici cerul senin care o străjuiește. Aș vrea ca, în primul rînd, să vă vorbesc despre ea ca de un loc în care noi, copiii si părinții noștri cunoaștem într-adevăr ce înseamnă să trăiești o viață nouă! Să ne închipuim că un nou venit poposește în comuna noastră și să-l urmărim petrecîndu-și vremea între hotarele ei... Iată-l citind o carte la una din cele două biblioteci din comună, iată-l distrîndu-se la club, iată-l, aplaudînd pe cei care se întrec pe terenul sportiv. Iată-l, apoi, seara, plimbîndu-se sub lumina becurilor electrice sau ascultînd, liniștit, un program interesant la difuzor! Desigur, însă, că înainte de a se odihni ascultînd difuzorul, el a vizitat și fabrica de cherestea din comuna noastră, și Școala de 7 ani, și școala profesională și liceul seral... Fără îndoială, n-a trecut cu vederea nici firmele dispensarului, farmaciei si punctului nostru sanitar. Dar poate că el va prefera să se odihnească în frumosul parc din comuna noastră! Intîmpinîndu-l cu prietenie, noi îi vom povesti despre cît de dragă ne este comuna noastră, îi vom cînta cîntecele populare de prin partea locului și-l vom invita să mai vină pe la noi. Nu-i va fi greu; în comuna noastră se află și-o stație de cale ferată! Puteți veni și voi...

N-aș vrea să închei aceste rînduri fără a pomeni de faptul că noi, copiii din comuna Gugești, sîntem recunoscători Partidului și Guvernului pentru toate aceste înfăptuiri!

LINA DAMACHE
cl. a VI-a
com. Gugești, raionul Focșani

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel. 7.60.10, 7.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".